

DET BÖRJAR BLI SENT NU

Det börjar bli sent nu,
vi har nog gjort bort oss.
Vi har nog ställt till
ett allt för stort problem.
Men vem vågar tänka
den här hemliga tanken,
att lämna allt
och börja om på nytt.

För människan är fri,
hon har inga gränser.
Vi gräver för djupt
och blandar allt för mycket.
Ja, människan är enviss,
hon vill aldrig vända.
Det krävs nog en kollaps
för att något ska hända.

Vi är som en sjukdom,
en elakartad svulst.
Det är kanske ingen
ide att ha oss kvar.
Vi tar allt för mycket,
tja, vi lämnar inget kvar
och vi glömmer lätt bort
på vems villkor det var.

Vi torkar oss i sjären
med oblekt papper
i tron på att skogen
kommer att stå kvar.
Men i vår moders sköte
är vi blott en baccil.
Vi har ingen chans
när hon inte längre vill.

Vi tror vi kan bestämma,
vi tror vi kan justera
men när balansen inte finns,
då går det inte mera.
Vi tror på en välfärd,
bara vi har filter
men vi glömmer att jorden
har allt för stora krav.

Jorden hon kokar,
hon har nog fått feber.
Snart öppnar hon sig
och vänder sig om.
Ja, visst är det tragiskt
att vi inte kan samsas
men för henne så spelar det
nog alls ingen roll.

Och jag tror ändå inte
att vi hoppas något annat
för priset är allt för dyrt
om vi skulle vända.
Jag tror nog vi vill ha det
precis som vi har det,
även om det kostar våra egna liv,
även om det kostar allas våra liv,
ja, även om det kostar allt.